

GŁOS KALISKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

PIĄTEK 23 STYCZNIA 1948 ROKU

Nr 23 (945)

CZOŁOWA ROLA NAUKI

w budowaniu dobrobytu i kultury narodu polskiego

Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta na posiedzeniu Rady Głównej dla spraw nauki i szkolnictwa wyższego

WARSZAWA (PAP). Na inauguracyjnym posiedzeniu Rady Głównej dla spraw nauki i szkolnictwa wyższego Prezydent R. P. Bolesław Bierut wygłosił przemówienie, w którym powiedział m. in.:

Konieczność szybkiej i wszechstronnej realizacji zadań, podjętych przez Radę Główną nie ulega wątpliwości, ale jest rzeczą również niewątpliwą, że pomyślnie ich wypełnienie zależy w znacznej mierze od zaufania, poparcia i pomocy zarówno ze strony wszystkich pracowników nauki i zwłaszcza ze strony istniejących i czynnych organizacji naukowych, jako też ze strony młodzieży akademickiej, ze strony wszystkich odpowiedzialnych czynników państwowych, politycznych i społecznych. To zaufanie i poparcie zależy oczywiście od szybkiego przezwyciężenia do końca oporów, jakie istnieją jeszcze w psychice pewnych kół inteligencji naukowej, pełnej często dobrej woli, ale ulegającej wciąż jeszcze obawom czy zmiana ustalonych z dawną form i metod nie zahamuje samej fundamentalnej struktury, na której opierał się dotychczasowy dorobek naukowy, dotychczasowy system wychowawczy, dotychczasowy układ stosunków wzajemnych między nauką a życiem praktycznym, czy aby nie ze szkoda dla nauki.

Na przestrzeni minionych trzech lat mogliśmy zaobserwować, jak obawy te kruszyły się stopniowo pod wpływem codziennego doświadczenia. Doświadczenie to dowodzi, że

w parze z unowocześnieniem stosunków społecznych, gospodarczych i politycznych w państwie, musi iść bezwarunkowo unowocześnienie w sferze stosunków ideologicznych, naukowych, wychowawczych i kulturalnych, że każde pogłębianie rozdziewików między jedną i drugą sferą stosunków jest szkodliwe dla narodu, ponieważ hamuje, osłabia, utrudnia jego rozwój.

Obecnego biegu stosunków społecznych, gospodarczych i politycznych w Polsce nie jest w stanie odwrócić, ponieważ odpowiada on postępowemu kierunkowi dziejów i obiektywnym interesom rozwojowym narodu, jako całości. Jest to dziś dla każdego światłocenne umysłu prawdą bezsporną. Ale z tego wynika jasno, że wszelkie obawy przed unowocześnieniem w sferze stosunków i potrzeb umy-

słowych, wychowawczych i kulturalnych, należy przezwyciężyć i im szybciej się to stanie, tym lepiej.

Do obaw występujących wśród niektórych intelektualistów należy obawa przed ideą planowości w regulowaniu i przyspieszaniu postępu społecznego. Dawna, liberalna nauka społeczno-ekonomiczna odrzucała realność takiej idei.

Ale nauka ta brała za podstawę swych badań inne stosunki społeczno-gospodarcze niż te, które powstały u nas w wyniku wojny i w wyniku unarodowienia podstawowych gałęzi przemysłu, transportu, komunikacji i kredytu. Nasz 3-letni plan gospodarczy ma już za sobą realne doświadczenie ubiegłego roku, w którym został wykonany z dokładnością ca-

(Ciąg dalszy na str. 2-iej)

Grabarz

FRANKA

Rene Mayer

PARYŻ PAP). Francuski minister Skarbu Rene Mayer oświadczył, iż sprawa dewaluacji franka w dalszym ciągu jest przedmiotem narad zarządu międzynarodowego funduszu monetarnego w Waszyngtonie. Minister podkreślił, iż delegat francuski Mendes-France pozostanie w Waszyngtonie dopóki sprawa dewaluacji franka nie zostanie ostatecznie zatwierdzona.

Związek bankrutów

na usługach Marshalla — próbuje zmontować mister Bevin

LONDYN PAP. — Minister Bevin wygłosił w Izbie Gmin przemówienie, poświęcone brytyjskiej polityce zagranicznej.

Podkreśliwszy powagę sytuacji międzynarodowej, minister Bevin wystąpił z krytyką polityki radzieckiej. Mówca usiłował zrzucić na

Związek Radziecki odpowiedzialność za napiętą sytuację, jaka się wytworzyła. Sytuacja ta — podkreśla Bevin — zmusza państwa zachodnie do zacieśnienia swej współpracy. W związku z tym przygotował rząd brytyjski plan „konsolidacji Europy zachodniej”. Plan ten ma polegać na zacieśnieniu współpracy francusko-brytyjskiej przy równoczesnym zawarciu paktu między Wielką Brytanią i Francją z jednej strony a krajami „Beneluxu” — z drugiej.

Dalsze zamiary brytyjskie dotyczą przyciągnięcia do ściślej współpracy innych — jak Bevin określił — „historycznych krajów europejskich” włączając Włochy.

Mówiąc o Europie, Bevin zaznaczył, że nie ma na myśl Europy w sensie geograficznym, lecz w planie swym uwzględnia terytoria w Afryce i w Azji, zależne od krajów europejskich. Mówca podkreślił, że kraje zamorskie

są źródłem surowców i żywności dla szeregu krajów Europy, z czego ma wynikać ich jedność z Europą. W związku z tym minister Bevin oświadczył, że powinna być zacieśniona współpraca między państwami kolonialnymi, jak Wielka Brytania, Francja, Holandia, Belgia i Portugalia. Zaznaczył on przy tym z naciskiem, że współpraca taka nie powinna wcale doprowadzić do żadnych konfliktów z dwoma innymi mocarstwami, a mianowicie Stanami Zjednoczonymi i Związkiem Radzieckim, które posiadają własne ogromne źródła surowców.

Obrady Sejmu - 28. I. 1948

WARSZAWA PAP. — Marszałek Sejmu ustawodawczego Władysław Kowalski zwołał posiedzenie Sejmu Ustawodawczego na dzień 28 stycznia br. na godzinę 10-tą.

Zaburzenia w Mediolanie

RZYM, PAP. W Mediolanie odbył się wieloletni wiec robotniczy, na którym prote-

Posterunki wojskowe przed gmachem prefektury w Mediolanie

stawiano przeciwko odmownemu stanowisku władz wobec postulatów strajkujących robotników.

Następnie robotnicy udali się pod prefekturę i delegacja strajkujących została przyjęta przez prefekta. W tym czasie doszło do starcia między manifestantami a policją. Po obu stronach byli ranni.

Wielkie straty faszystów ateńskich

Broń amerykańska coraz częściej wpada w ręce oddziałów Markosa

RZYM PAP. — Radio Wolnej Grecji donosi, że w ciągu ostatnich trzech dni oddziały armii demokratycznej zaatakowały garnizony rządowe w 20 miejscowościach na terenie Macedonia i Tracji. Przeciwnik doznał ciężkich

strat. Ataki wojsk ateńskich w Tracji zostały odparte.

PARYŻ PAP. — Agencja EAM-Pressa donosi z Aten, że wywody senatora amerykańskiego Brooksa w Nowym Jorku, po powrocie

lego senatora z podróży do Grecji, wywołały żywe zaniepokojenie wśród greckich kół reakcyjnych, które obawiają się, by w wyniku tych wynurzeń nie zredukowano „pomocy” amerykańskiej. Senator Brooks wyraził mianowicie swe oburzenie z powodu faktu, że broń dostarczona przez Amerykanów przechodzi w ręce armii demokratycznej i to często bez bitwy. Armia rządu ateńskiego wykazuje coraz to większą niezdolność do zwalczania powstańców. — Rząd ateński unika podawania dokładnych strat swoich wojsk. Im bardziej Amerykanie pomagają Grecji, tym mniej armia grecka bije się przeciw powstańcom.

SŁOWIANIE GRECCY ZA MARKOSEM
RZYM PAP. — Rozgłoszenia Wolnej Grecji donosi, że odbył się ostatni kongres delegatów mniejszości słowiańskiej w Grecji, z prowincji: Florina, Kastora, Edessa, i Kozani.

Delegaci postanowili, że uczynią wszystko, by zapewnić całkowite zwycięstwo armii demokratycznej, która będzie jedyną gwarantem respektowania praw mniejszości.

Sojusz węgiersko-rumuński

zostanie podpisany uroczystie w dniu intrzejszym w Budapeszcie

przedstawiciele dyplomatyczni ZSRR, Czechosłowacji, Jugosławii, Polski, Rumunii, Bułgarii, Holandii i Austrii.

BUDAPESZT, PAP. W czwartek rano przybyła do Budapesztu rumuńska delegacja rządowa z premierem Grozą na czele, celem podpisania traktatu przyjaźni i wzajemnej pomocy między Rumunią a Węgrami.

Delegację powitali uroczystie członkowie rządu węgierskiego oraz

ne ostatnio rozmowy polityczne mają obecnie doprowadzić do podpisania traktatu między obu krajami.

Premier rumuński Groza stwierdził ze swej strony, że cieszy się, mogąc odwiedzić oficjalnie Węgry, jako pierwszy szef rządu rumuńskiej republiki ludowej.

Podróż ta zakończy się podpisaniem aktu,

który przypieczętuje zbliżenie obu narodów oraz pozwoli im wraz z innymi demokracjami ludowymi Europy przyczynić się do wielkiego dzieła postępu i pokoju.

Następnie delegacja rumuńska udała się do wyznaczonych jej apartamentów w hotelu Gelerta. Po szeregu uroczystości, w sobotę nastąpi uroczyste podpisanie traktatu.

NOWA POWIEŚĆ „Głosu”

Już od jutra rozpoczynamy druk technicej czarem egzotyizmu, pełnej uroku niewykłanych wydarzeń, głośnej powieści LEONIDA SOŁOWIEWA p.t.:

„PRZYGODY NASREDINA”

w przekładzie Zofii Beylin

Wkraczamy tu w tajemniczy, barwny; swoisty i odrębny, kierujący się własnymi prawami i żyjący własnymi obyczajami Świat Wschodu.

NASREDIN — ten bohater wielu legend i licznych opowieści, z prostotą a humorem istotnego mędrca daje nam przy sobie poznać ludzkie dole i niedole, odśladania głębie życiowych prawd, ukrytych za rąbkami pozorów, porywa zainteresowaniem, przykuwa uwagę, uczy i bawi zarazem.

A WIĘC UWAGA — JUŻ JUTRO!

Apetyt USA na bazy w Turcji

MOSKWA PAP. — Agencja Tass, powołując się na informacje ze źródeł dziennikarskich, donosi, iż rząd amerykański wystosował przed kilku dniami do rządu tureckiego notę, w której domaga się oddania do dyspozycji USA wielkiej bazy lotniczej, analogicznej do tej, jaką Stany Zjednoczone posiadały w pobliżu Tripolisu.

Czołowa rola nauki polskiej w budowaniu dobrobytu i kultury narodu

(Dokończenie ze str. 1-ej)

kowiecie zadawałajac. Idea planowania w dziedzinie naukowych prac badawczych, w dziedzinie kształcenia kadr fachowych, w dziedzinie upowszechniania oświaty i kultury jest tylko prostą konsekwencją planowania gospodarczego, prostą konsekwencją uwolnienia stosunków społecznych, gospodarczych i politycznych, jakie się dokonały już w naszym państwie.

Oczywiście idea planowania nie należy wulgaryzować idea planowości jest słuszną i realną tylko w określonych warunkach ustrojowych i tylko w określonym zakresie może przynieść pozytywne wyniki. Pewne elementy planowego regulowania przez państwo potrzeb gospodarczych czy kulturalnych stosowane są w krajach o różnorodnej strukturze społeczno-gospodarczej, ale inny zasięg i inny charakter ma planowanie w ZSRR inny np. w Anglii, gdzie również mówi się o planach eksportowych, o normach zatrudnienia, zaopatrzenia itp. Ale mimo używania podobnej terminologii planowanie w znaczeniu istotnym nie jest dziś w Anglii możliwe. Mimo to, jak świadczya liczne wypowiedzi, nawet w krajach starych liberalnych teorii społeczno-ekonomicznych, uczeni i to bynajmniej nie z obozu lewicy — zdają sobie sprawę z olbrzymich korzyści, płynących z planowania i z konieczności zrewidowania swej dotychczasowej postawy.

Rozwój nowych stosunków społecznych ogromnie wzmocnił rolę państwa i jego ingerencję w różnorodne dziedziny życia obywateli we wszystkich krajach świata — ale tam, gdzie państwo reprezentuje tylko interesy warstw uprzywilejowanych — ta ingerencja i wzmożona rola państwa nie tylko nie sprzyja postępowemu rozwojowi kraju, lecz na odwrót — postęp ten hamuje i kładzie się nowym ciężarem na życiu.

W Polsce i w krajach demokracji ludowej planowa i regulująca rola państwa zmierza w kierunku podniesienia dobrobytu i poziomu kulturalnego całego narodu, a przez to samo sprzyja rozwojowi najwyższych form twórczości człowieka, przyspiesza postęp nauki, oświaty, kultury, sztuki — któremu towarzyszy ich upowszechnienie.

Upowszechnienie nauki, oświaty, kultury i sztuki nie oznacza bynajmniej obniżenia ich poziomu. Nie oznacza też w żadnym razie ograniczenia wolności pracy badawczo-naukowej. Wprost przeciwnie — otwiera bez porównania szersze pole dla twórczości uczonego, podnosząc jego autorytet w sercu i świadomości mas ludowych.

Wzrost dobrobytu, oświaty i kultury narodu rozszerza automatycznie zapotrzebowanie na książkę, na pracę twórczo-badawczą, wychowawczą, poety, pisarza, artysty, podnosi stopniowo poziom wymagań i krytyczny sto-

sunek do dzieła twórcy.

Oczywiście procesy tego rodzaju wymagają pewnego okresu dojrzewania, nie rodzą się nagle. Ale już się zaczęły, już dają znać o sobie. Tylko ludzie nie umiejący patrzeć nie spostrzegają tego.

Trzeba uwolnić metodę obserwowania i dostrzegania nowych zjawisk społecznych. Aby to osiągnąć, trzeba przezwyciężyć ciążące jeszcze często przesady i nawyki formalistyczne. Doceniamy w pełni twórczy wpływ łączności z wszystkimi ogniskami postępowej myśli naukowej, ale czy nie ma posmaku czolobitości tendencja do szukania hatchinga wyłącznie w pewnych ośrodkach na zachodzie. Czyż nie jest to naszym zadaniem właśnie dziś uwypuklić zaniedbany często i niedoceniany dorobek naszych polskich uczonych, ich cenny wkład do skarbcza wiedzy ogólnoludzkiej?

Dziś przed polskimi ośrodkami naukowymi wyrastają szersze niż kiedykolwiek możliwości rozwinięcia naszej własnej, polskiej, twó-

czej działalności naukowej. Wskazuje na to coraz żywsza działalność towarzystw naukowych, nasz dorobek w opracowaniu problemów Ziemi Oczyszczonej, coraz liczniejsza i ciekawsza inicjatywa wydawnicza. Wskazuje na to, działalność niektórych instytutów badawczych i rosnące zadania naszych wyższych uczelni, obleganych przez coraz liczniejsze szeregi pragnące się kształcić młodzieży.

To też pragnie dziś złożyć najgorętsze życzenia Radzie Głównej do spraw nauki i szkolnictwa wyższego, aby dookoła swych wielkich i zaszczytnych zadań, zdołała skupić jak najliczniejsze kadry polskiej inteligencji naukowej i wszystkich gorących wielbicieli wiedzy i nauki, aby wzbudziła w nich poczucie tej wielkiej misji społecznej, które otwierają przed światem nauki polskiej wielkie procesy odrodzenia, jakie zachodzą w naszym narodzie. W oparciu o te wielkie twórcze przeżycia duchowe polskich mas ludowych — niechaj wznosi coraz wyżej płomień wiedzy i myśli twórczej nauka polska.

Delegacja polska w Moskwie

MOSKWA PAP. — Podczas swego pobytu w Moskwie delegacja polska na czele z premierem Cyrankiewiczem zwiedziła słynną galerię Tretlakowską, zakłady budowy samochodów „ZIS” oraz fabrykę „Krasnyj Oktjabr”.

W kilku wierszach

Agencja TASS donosi, że w Pradze, Budapeszcie, Belgradzie, Sofii, Bukareszcie i w wielu innych stolicach Europy odbyły się uroczyste akademie w związku z 24-tą rocznicą śmierci Włodzimierza Lenina. Prawie wszystkie dzienniki zamieściły obszernie artykuły, poświęcone życiu i działalności wielkiego teoretyka marksizmu i twórcy państwa radzieckiego.

Agencja Reutera donosi z Buenos Aires, iż w prowincji Corrientes nad Parana zanotowano 15 minutowe trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne odczuło również w zachodnim Urugwaju.

Irak nie chce „sojuszu” z Anglią

Olbrzymie demonstracje antyangielskie w całym kraju. Zabici i ranni na ulicach Bagdadu

LONDYN, PAP. — Akcja protestacyjna przeciwko zawartemu ostatnio układowi z Wielką Brytanią zatacza w całym Iraku coraz szersze kręgi.

Wczoraj doszło w Bagdadzie do starcia między 6 tys. studentów a policją w czasie, którego 8 osób zostało zabitych, a 100 demon-

strantów i 40 policjantów rannych. Policja aresztowała kilkuset studentów. Ulicami miasta krążyła armia pancerna.

Układ z Wielką Brytanią spotkał się z ostrą krytyką prawie całej prasy irackiej, która w szczególności atakuje klauzule, przewidujące współpracę Wielkiej Brytanii i Iraku w

dziedzinie wojskowej.

Partie opozycyjne — narodowo-demokratyczna, liberalna i niepodległościowa — zapowiedziały, że nie będą głosować za ratyfikacją układu. Jak sądzą w kołach poinformowanych, również wielu posłów z partii rządzących wstrzyma się od głosu.

Pod wpływem nacisku opinii publicznej, regent Iraku Abdul Illah zwołał w dniu wczorajszym konferencję w której wziął udział następca tronu i szereg wybitnych działaczy politycznych. Komunikat ogłoszony po konferencji, która trwała 5 godzin stwierdza, iż nowy traktat nie zaspakaja aspiracji narodowych Iraku. Komunikat zapewnia, iż rząd nie zatwierdzi traktatu przed ratyfikowaniem go przez parlament.

LONDYN, PAP. — Agencja Reutera donosi z Bagdadu, że po oświadczeniu regenta i przywódców politycznych, którzy stwierdzili, że nowy traktat anglo-iracki nie odpowiada aspiracjom narodowym Iraku — oczekują powzięcia podania się rządu do dymisji.

Cała ludność Bagdadu wzięła udział w pogrzebie studentów zabitych w czasie demonstracji przeciwko zawartemu traktatowi. Oso- by, aresztowane podczas demonstracji, zostały w czwartek zwolnione.

Zdradziecki atak Holendrów

na wsie indonezyjskie — mimo zawieszenia broni

LONDYN, PAP. Agencja Antara donosi, iż w poniedziałek t.j. w 48 godzin po podpisaniu holendersko-indonezyjskiego porozumienia w sprawie zawieszenia działań wojennych, od dział holenderskich wsparcie przez lotnictwo i ciężkie moździerze zaatakowały dwie wsie we wschodniej części Jawy w pobliżu Malang.

Jak stwierdza Agencja, wśród ludności cywilnej jest wiele ofiar. Obie wsie zostały prawie całkowicie zniszczone.

W Semarangu, według doniesień prasy indonezyjskiej wylądował ostatnio nowy batalion piechoty, przysłany z Holandii.

Krwawe zamieszki w Kolumbii

Konserwatywny prezydent likwiduje partię liberałów

Nowy Jork, PAP. Według doniesień z Kolumbii, zbrojne starcia do jakich doszło w departamencie Santander 24 Noce między liberałami i konserwatystami przybierają coraz bardziej na sile. Departament stanu USA potwierdził, iż w okolicy tym rzeczywistie toczą się walki między 3 tysięcznym oddziałem rezerwistów a znacznym odłamek ludności cywilnej.

Jak wynika z relacji prasowych, starcia te wywołane zostały polityką prezydenta republiki, konserwatysty Ospina, który usuwa liberałów ze stanowisk państwowych i dąży do likwidacji partii liberalnej.

Wywodzący w Bogocie organ partii liberalnej stwierdza, że w wyniku starć po obu stronach jest poważna ilość zabitych i rannych. Wiele domów zostało spalonych.

Strajk powszechny w Bizonii

proklamują związki zawodowe na znak protestu przeciwko katastroficznej sytuacji atomowej

BERLIN PAP. Ag. ADN donosi z Monachium, iż komisja Związków Zawodowych Bawarii

postanowiła proklamować na piątek 24 go dzinny strajk powszechny na znak protestu przeciwko stale pogarszającej się sytuacji atomowej mas robotniczych.

Strajk objąłby 2 miliony robotników i urzędników. Czynne byłyby jedynie rozgłoszenia radiowe, redakcje gazet, urzędy pocztowo-telegraficzne oraz przedsiębiorstwa znajdujące się pod amerykańskim zarządem wojskowym.

Na wypadek gdyby postulaty komisji związków zawodowych w sprawie poprawy bytu klasy robotniczej nie zostały uwzględnione, postanowiono kontynuować strajk, począwszy od poniedziałku.

Zamach bombowy w Norymberdze

BERLIN, PAP. — Agencja ADN donosi z Norymbergi, że w środę w godzinach wieczornych wrzucona została do sali restauracyjnej Grand Hotelu bomba, której wybuch na szczęście nie pociągnął żadnych ofiar y ludziach, powodując jedynie nieznaczne szkody materialne. Grand Hotel jest siedzibą amerykańskich urzędników norymberskiego trybunału wojskowego.

Ostatnie dni Hitlera

(ciąg dalszy)

Himmler również nie należał do ludzi, którzy się zatrzymują w połowie drogi, gdy raz już na coś się zdecydował. Po rozmowie z Guderianem udał się on natychmiast do Karinhola, gdzie przebywał podówczas Goering. Rozmowa Himmlera z Goeringiem trwała przez 3 godziny.

HIMMLER — GOERING

Przekonywać Goeringa nie trzeba było długo. Zdawał on doskonale sobie sprawę z tego, iż podobny krok jest konieczny. Ale jednocześnie bał się śmierć Hitlera, bał się rozmowy z nim na ten temat. Więc odmówił Himmlerowi, nie zgadzając się pójść do Hitlera. Oświadczył, iż Hitler wypędzi go również. Nie bez pewnej emfazy tłumaczył swoje tchórzostwo dodając, iż nie może też złamać przysięgi wierności wobec fuhrera.

Nie zrażony tym fiaskiem, Himmler postanowił działać całkowicie na własną rękę. Na ogół trzeba było przyznać, iż Himmler odróżniał się od Hitlera o wiele większą dalekowzrocznością polityczną. Umiał przewidywać i potrafił realnie myśleć o groźbach, niewesołej przyszłości. Tym się niewątpliwie tłumaczy fakt, iż Himmler działając w ukryciu i samodzielnie, rozpoczął zawczasu starania o nawiązanie pewnych bezpośrednich kontaktów z państwami skandynawskimi.

ZABIEGI O RATUNEK

Wyzyskał w tym celu znanego mu lekarza — Szweda, nazwiskiem Kersten. Ów lekarz pomógł Himmlerowi w nawiązaniu kontaktów z hrabią Volkerem Bernadotte.

Działając chytro i przebiegle, w pełnej tajemnicy przed Hitlerem, Himmler zgodził się na usilne prośby hrabiego, będącego nieoficjalnym przedstawicielem Szwecji. Prośba Szwecji nie była zbyt wygórowana i leżała całkowicie w możliwościach Himmlera. Chodziło po prostu o zwolnienie z obozów koncentracyjnych kilku tysięcy Norwegów i Duńczyków, oskarżonych o różne przestępstwa polityczne. Himmler zwolnił tych ludzi, prawdopodobnie pragnąc w ten sposób stworzyć sobie na przyszłość rodzaj pewnego zabezpieczenia.

TAJEMNICZE ROKOWANIA

W tych tajemniczych rokowaniach, jakie prowadził Himmler z Bernadotte, brał również udział Schellenberg, obdarzony szczególnym zaufaniem reichsfuehrera SS Schellenberg jak się nieco później okazało, kilka razy udawał się nawet do Szwecji. Był obarczony delikatną i trudną misją przetrzeźnienia niepostrzeżenia wypuszczonych więźniów przez granicę.

Jednak fakt pobytu Bernadotte'a w Berlinie miał pewne następstwa, pośrednio związane z rozmowami, jakie prowadził z nim Himmler. Mianowicie dowiedział się o tym Ribben-

trop, który również w tajemnicy zaprosił hrabiego do siebie. Rozmowa, którą prowadził między sobą, została nadal okryta nimbem tajemnicy, ale spotkanie to nie dało żadnych skutków politycznych.

Natomiast Himmler, działając wciąż na własną odpowiedzialność, oznajmił Bernadotte'owi, że przewiduje pewne możliwości w zakresie rozpoczęcia rokowań z Anglią i Ameryką. Co do Rosji to Himmler stanowczo oświadczył, iż jest to na razie wykluczone. Istotnym celem Himmlera było spowodowanie rozłamu wśród sprzymierzonych. Przypuszczał, iż po zaprzestaniu działań wojennych na froncie zachodnim oraz południowym uda się kontynuować wojnę przeciwko Rosji na Wschodzie.

W swoich planach Himmler poszedł dość daleko. Planował mianowicie całkowite usunięcie Hitlera od władzy. Jednocześnie uważał, iż właśnie on sam powinien stać na czele rządu. Jednak plany Himmlera spełzły na niczym, a prowadzone rokowania nie dały żadnego realnego wyniku.

Alianci ustosunkowali się negatywnie wobec propozycji Himmlera. W tym niepowodzeniu, jakie odniósł Himmler, pewną rolę odegrał Bernadotte, z którym właśnie pertraktował Rola ta oraz szczegóły prowadzonych rozmów zostały naświetlone w znanej książce, którą napisał i wydał Bernadotte. Książka ta posiada wymowny tytuł „Koniec”. Hrabie nie tyle nie spodobał się w zasadzie plan Himmlera, ile nie przypadł do gustu ludzie z najbliższego otoczenia Hitlera, którzy mieli ten plan wykonać. Najbardziej mu się nie po-

dobal Ribbentrop, z którym właśnie zetknął się w Berlinie.

Rola, jaką pośrednio czy bezpośrednio odegrał Guderian w tych zakulisowych rozmowach i tajemniczej grze, nie mogła nie wywołać pewnego ujemnego efektu dla generała w oczach Hitlera. Aczkolwiek Hitler nie wiedział o rokowaniach, tym niemniej wyczuwał coraz większą niechęć w stosunku do Guderiana.

BOMBA PEKA

W drugiej połowie marca, mniej więcej około 20-go marca, bomba pękła. Stało się to w wielkim gabinecie fuhrera podczas kolejnej narady wojennej. Zachowując pozorny spokój, Hitler nagle zwrócił się do Guderiana i oświadczył mu, że w obawie o jego stan zdrowia „radzi” mu zwrócić uwagę na serce i wyjechać trochę odpocząć do jakiegoś uzdrowiska. Szef sztabu generalnego w lot zrozumiał, co oznaczała podobna propozycja w ustach fuhrera. Nie pozostawało mu nic innego, jak tylko podziękować za troskę i skwapliwie skorzystał z tej „rady”. Guderian to natychmiast uczynił i już 30 marca opuścił Berlin.

Tymczasem sytuacja, jak zresztą przewidywał Guderian, pogarszała się w tempie błyskawicznym. Katastrofalny stan rzeczy na Pomorzu i na Węgrzech przyczynił się do powstania prawdziwego chaosu. Między wojskami, działającymi na terenie okolic Gdańska i Prus Wschodnich, nastąpiło zerwanie łączności. Na Węgrzech rozpoczął się masowy odwrót, wywołany przez bezsensowną ofensywę, przypuszczona na rozkaz Hitlera. (D.c.n.)

Kino „WŁÓKNIARZ” Zawadzka 16

Początek seansów:

W dni powszednie: 15, 17, 19, 21.

W niedz. i Święta: 13, 15, 17, 19, 21

Wytwórnia: Paramount

Własność: MPEA

Eksploatacja: Film Polski

Bilety bezpłatne i passe-partout ważne od wtorku dn. 27 stycznia.

525-g

DZIŚ PREMIERA Amerykański film muzyczny

GOSPODA ŚWIĄTECZNA

W rolach głównych:

FRED ASTAIRE, BING CROSBY

Reżyser: MARK SANRICH

Muzyka: IRVING BERLIN

Dr. Juliusz Willaume

Docent Uniwersytetu Łódzkiego

POWSTANIE STYCZNIOWE

W 83-cią rocznicę ostatniego — przeciwko carskiej przemocy — zrywu narodowego w ubiegłym stuleciu, wspominając wysiłek zbrojny zaprzestego pokolenia, należy zdać sobie sprawę również z tego, jaką rolę odegrało powstanie styczniowe w życiu naszego narodu, mimo swego tragicznego upadku.

Podstawowe hasło demagogii

Już na wychodźstwie, t. zw. wielkiej emigracji, potrzebę nadania chłopom ziemi na własność podkreślało Towarzystwo Demokratyczne w słynnym manifestie 1863 r., stawiającym jako podstawowe hasło demokracji: „wszystko dla ludu, wszystko przez lud”.

W dziesięć lat potem, w czasie nieudanej próby „przedwiośnia ludów”, uwłaszczenie chłopów polskich ogłosił rewolucyjny Rząd Narodowy w Krakowie. Jednakże do szybkiego stłumienia rewolucji 1846 r. przyczyniła się w Galicji t. zw. „rabacja chłopów”, czyli powstanie chłopów przeciw dziedzicom. Pod wpływem tych gorzkich doświadczeń zrozumiano nawet w obozie zachowawczym Wielkiej Emigracji — konieczność nadania chłopom prawnej własności uprawianej przez nich ziemi.

Po uwłaszczeniu chłopów polskich w zaborze pruskim (1823 r.) i austriackim (1848 r.) jedynie w Królestwie Polskim, za rządów Mikołaja I, gniebionym nieuladko przez ucisk carski, dola ludu wiejskiego nie uległa zmianie. Dlatego nasze czynniki postępowe, łącząc sprawę niepodległości politycznej narodu z jego przebudową społeczną, w okresie przygotowań do powstania głosiły hasło: „Polska cała przez rewolucję społeczną i powstanie!” Oto napis na sztandarze... Rewolucję społeczną odbyć musimy i możemy odbyć ją bez rozlewu krwi... Polska jest przeważnie wsią, nie miastem. Siła jest zatem główna nie w dzielnych lecz nielicznych mieszczanach... ale w ludzie zaniedbanym we wszystkich powstaniach naszych: od konfederacji Barskiej zaczawszy aż do 31-go roku”.

Bezpośrednia przyczyna wybuchu powstania

Ostateczną, bezpośrednią przyczyną wybuchu powstania styczniowego było starcie się dwu prądów politycznych: reprezentowanej przez magnata Wielopolskiego, a odpowiadającej mniej lub więcej warstwom ziemian, czyli t. zw. „Białym”, idei rozbudowy gospodarczej i kulturalnej Królestwa w oparciu o rząd carski, oraz w reprezentowanej przez „Czerwonych”, czyli postępową młodzież mieszczańską i lewicę emigracyjną — idei walki z caratem o niepodległość i demokrację. Chcąc połączyć się swych przeciwników politycznych, Wielopolski zapowiedział przymusową „brankę” do wojska rosyjskiego.

Przygotowania do powstania były dalekie od ukończenia, ale wobec perspektywy bliskiego wykrwawienia młodzieży polskiej za odczą sprawę, pod wrogiem szynelem, na tajnym posiedzeniu, odbytym 16 stycznia 1863 roku

To i Owo

Senorita Conchita i byk

Oglądałem niedawno w pewnym piśmie fotografację pewnej facetki. Facetka ta zwróciła moją uwagę nie tyle z powodu swojej urody, ile ze względu na oryginalny przódziewek. No, bo wyobraźcie sobie: zamiast spódnicy — portki kowbojskie, zamiast bluzki — obcisła, męska kamizelka, zamiast damskiego kapelusza — szerokokrzydły dencik ze „Znaku Zorzy”. Artykuł, „oblamujący” fotografację, uzasadniał powyższy strój przy pomocy wyjaśnienia: Conchita Cintron — matador.

Jak się okazuje, senorita Conchita już od dłuższego czasu objężdża kraje, w których odbywają się tzw. „Los toros”, czyli walki byków, i morduje co najwybitniejszych, najbardziej „rasowych” i bojowych przedstawicieli „fogaczyn”. Fach wprawdzie niby nie na delikatanie usposobienie kobiecie, ale Cintron tak się od dzieciństwa „zaprawiała” do szpadki, że kładzie dla niej na śmierć męża, kochanka czy narzeczonego andaluzyjskiej, lub meksykańskiej krowy to doprowadza bagatelą, flume i w ogóle, jak to się mówi, mucha — ptaszek. Dlatego właśnie tak się różne gazety o niej rozpisywały, chwalać Conchitę za zrzeczność, za męstwo i zdyscyplinowanie w sztuce toreadorskiej reprezentantów płci brzydkiej.

Conchita Cintron przebywała ostatnio w Hiszpanii. Tu, rzecz prosta, utrupnia większość byków, zebrała za to liczne nagrody i wyjechała w opinii matadora.

Ja tam bym ten tytuł panny Cintron zakwestionował. Cóż bowiem z tego, że zamordowała tyle i tyle czworonogów, wymęczonych uprzednio przez pikadorów i banderillos, kiedy nie wymierzyła ani razu szpadzi przeciw najgroźniejszemu bykowi, który całą Hiszpanię bierze za rog? Takiego klucza i szpada to jest dopiero prawdziwie i potrzebne ludzkości — matadorstwo!

Dlatego za matadorów poczytać można chyba jedynie parlyzantów z Eslamadury i Levante, Galicji, Katalonii i Walencji, którzy kierują dziś broń przeciw „bykowi” Franco, nie uważając na to, że hoduje go sam Marshall, a nawet Bavin i podłaskuje Schuman... E. Tam

w Warszawie Zygmunt Padlewski skłonił zebranych do ogłoszenia bliskiego terminu wybuchu powstania, tj. 22 stycznia. Postawił bowiem obecnych wobec alternatywy albo walki za carat w górach Kaukazu, albo o „zbawienie ludu...”, skończenie sprawy włóczęgijskiej przez sam naród polski, dla położenia podstaw wielkiej wojnie ludowej, dla zbawienia całego narodu.

Manifest Rządu Narodowego

W takim nastroju, pełnym tragicznej determinacji, zupełnego poświęcenia się i romantycznego bohaterstwa, Tymczasowy Rząd Narodowy manifestem z 22 stycznia 1863 roku obwieszcza wybuch powstania. Zarazem ogłasza „wszystkich synów Polski, bez różnicy wiary i rodu, pochodzenia i stanu, wolnymi i równymi obywatelami kraju. Ziemia, którą lud rolniczy posiadał na prawach czynszu lub pańszczyzny, staje się od tej chwili bezwarunkową jego własnością, dziedzictwem jego wieczystym. Wszyscy zaś komornicy i wyrobnicy, wstępujący w szeregi obrońców kraju, lub — w razie zaszczytnej śmierci na polu chwały — rodziny ich otrzymują za dobro narodowych działań obywatelskich od wrogów, ziemi”.

Manifest kończy się wezwaniem pod adresem narodu rosyjskiego, którego nie obciążano winą za gwałty popełnione przez carską przemoc. „Przebaczymy ci, bo i ty jesteś niedźwiedź umordowany, smutny i umęczony. Trupy dzieci twoich kołyszają się na szubienicach carskich, prorocy twoi marzną na śniegach Sybiru”.

Na hasło rzucone przez Rząd Narodowy powstała klasa robotnicza, młodzież rzemieślnicza i pochodząca z szeregów inteligencji pracującej, na wsi drobna szlachta, oficjaliści prywatni oraz niższe duchowieństwo. Przewaga liczebna klasy robotniczej i dekrety uwłaszczające chłopów nadały powstaniu charakter rewolucyjny, albo (jak określili to przedstawiciele Anglii w Warszawie i Petersburgu) charakter wręcz socjalistyczny.

Niewąłniewi jednak zawczasu w pracę konspiracyjną, chłopi na ogół zachowali się wobec powstania biernie. W pewnych jednak okolicach samizgłaszali się do oddziałów partyzanckich. Podobno niektórzy z wiejskich polityków mawiali nie bez pewnej słuszności: „W 1830 r. i wcześniej była to sprawa panów, teraz sprawa miast i miasteczek, a coż to będzie kiedy ta sprawa stanie się naszą?”

Po niewczasie przekonawszy się, że nie pomoć zagraniczną, ale własne siły rozstrzygną walkę, Rząd Narodowy w późniejszej odezwie z 8 września 1864 r. rzucił hasło walki ludowej.

Pod ciętymi przemocy carskiej padło powstanie styczniowe. Wszakże jedno z podstawowych jego założeń, uwłaszczenie chłopów, jako nieodwracalny już fakt, rząd carski musiał przeprowadzić (ukazem z 1864 r.).

Sprawa polska a ludy Europy

Sprawa polska w 1863 r. występuje jako zagadnienie międzynarodowe. Przede wszystkim opinia publiczna w Europie — jak rzadko zgodnym chórem oświadczyła się za uczciwą przez wojska carskie Polskę. Bohater walk o niepodległość Włoch, Józef Garibaldi wyzwał ludy europejskie: „Nie opuszczajcie Polaków. Jeżeli my wszyscy pomożemy Polsce, spełnimy święty obowiązek a świat będzie mógł urządzić się zgodnie ze szczęściem powszechnym, który jest celem ludzkości”.

Londyński organ rosyjskiej emigracji politycznej, „Kołokoł”, redagowanym przez wielkiego myśliciela rosyjskiego i bojownika o wolność, Hercena, w odezwie do oficerów carskich wzywał ich do pełnego współdziałania z polskim powstaniem. Jak wiadomo, szereg postępowych oficerów rosyjskich wzięło czynny

udział w walce po stronie powstańców, dowodząc niekiedy i całymi oddziałami, wzięły wspólnie przelanej krwi w walce z caratem złączyły demokrację polską i rosyjską.

KAROL MARKS W OBRONIE POLAKÓW
Karol Marks, biorąc w obronę sprawę polską przed caratem, wzywał robotników całego świata do walki z polityką wojen zdobywczych. Powszechne współczucie świata robotniczego dla powstania styczniowego wykazało po raz pierwszy z niezwykłą siłą występującą solidarność świata pracy, a tym samym przyczyniło się do założeń przez Marksa w Londynie Międzynarodowego Stowarzyszenia Robotniczego, t. zw. Pierwszej Międzynarodówki (1864). Działalność Marksa w obronie narodu polskiego przyczyniła się do spopularyzowania sprawy polskiej wśród europejskiej klasy robotniczej.

Wiem, że nic lepszego nie zrobię, jak umrzeć, niósąc kmiotkowi własną ręką to, co mu od nas i przez nas się należy... Biermy więc w ręce dekrety uwłaszczeń, idźmy na cały kraj, uzbrojmy się jak możemy, napadnijmy mniejsze załogi nocną porą, a gdy nam życie na jutro zostanie, idźmy do kmiotka, zwróćmy mu jego należność i do boju z najazdem powołajmy!”

Pod ciętymi przemocy carskiej padło powstanie styczniowe. Wszakże jedno z podstawowych jego założeń, uwłaszczenie chłopów, jako nieodwracalny już fakt, rząd carski musiał przeprowadzić (ukazem z 1864 r.).

Wielki stanowiący w tym duchu ułożone adresy do parlamentów. Najprzód we Francji cesarz Napoleon III zwrócił się listownie do cara Aleksandra II, doradzając mu „wrozumiałość” wobec Polaków. Później chciał sprawę załatwić na drodze dyplomatycznej interwencji mocarstw. Tymczasem przez usta swego ministra spraw zagranicznych, Walewskiego, rzucił powstańcom hasło: „Trzeba wytrwać! Krew powstańców oznaczy granice przyszłej Polski”.

Nadzieja na interwencję zagraniczną zachęcała „Białych” do przystąpienia do powstania.

Bardziej stanowczym okazał się gabinet „indyński”, który w marcu 1863 zażądał od rządu carskiego przywrócenia w Królestwie Polskim stosunków zagwarantowanych traktatem wiedeńskim 1815. Jednakże publiczną tajemnicą był fakt, że Anglia o sprawę polską walczyć nie zamysła.

Prusy i Austria — sojusznikami caratu

Z drugiej strony już 8 lutego 1863 r. z inicjatywy pruskiego premiera Bismarcka, Rosja zawarła umowę z rządem berlińskim w przedmiocie pruskiej pomocy zbrojnej na wypadek, gdyby rząd petersburski uznał za wskazane zażądać jej do zgniecenia powstania polskiego. Rząd pruski okazał się w ten sposób głównym sprzymierzeńcem caratu w walce przeciw powstańcom.

W obawie przed utratą Galicji polityka austriacka zrazu zmierzała do nienaradzania się żadnej z obu stron. Dlatego rząd wiedeński wziął nawet udział w kwietniowej interwencji mocarstw (Francja, Anglia, Hiszpania, Portugalia, Szwecja) na rzecz Polski.

Wynikiem jej było tylko zaostrzenie terroru carskiego na ziemiach polskich. Skoro zawiodła nadzieja na podburzenie polskich chłopów przeciw powstańcom, okrutny Murawiew „Wieszatki” i gen. Berg rozpoczęli swą niemiłosierną działalność na terenach ogarniętych „buntem”.

Pod wpływem zniecierpliwienia mas ludowych Europy ponowna interwencja dyplomatyczna spotkała się z wymijającą odpowiedzią carskiego ministra spraw zagranicznych, Górczakowa, który gotów był ofiarować powstańcom... amnestię. Zdawał on sobie dobrze sprawę z różnic, dzielących poszczególne rządy, jak również z tego, że żaden rząd nie myśli poprzeć swych protestów czynem. Tymczasem doczekawszy się wysyłki większych ilości wojsk do Królestwa oraz częstszego załamania się powstania, na nowe protesty dyplomatów, zrzucających na Rosję odpowiedzialność, Górczakow 7. 9. 1863 r. odpowiedział krótko, że kwestia polska jest wewnętrzną sprawą rosyjską.

Uzadek powstania

Tymczasem konało opuszczone przez zachodnie mocarstwa powstanie polskie. W sierpniu 1864 r. na stokach cytadeli warszawskiej powieszono ostatniego dyktatora, Romualda Traugutta. W maju 1865 r. podobną śmiercią zginął w podlaskim Sokółowie ostatni dowódca powstańczy, ks. Brzózka.

Carą przemoc zgniotła powstanie styczniowe. Nie przeżyła jednak reprezentowanej przez nie idei, sprężającej ideę niepodległości politycznej z hasłem przebudowy społecznej narodu, idei pełnego rozwoju narodowego z postępowymi zasadami braterstwa ludów.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Hasła, za które bohatersko walczyli i ofiarę ginęli powstańcy 1863 r., hasła sprawiedliwości społecznej i współpracy międzynarodowej ludów, doczekały się pełnego urzeczywistnienia dopiero dziś, w naszym ustroju społecznym i politycznym.

Dorobek naszej pracy

Dalszy wzrost produkcji przemysłowej w Polsce

Plan produkcyjny na rok 1948 przewiduje poważne zwiększenie wytwórczości przemysłu polskiego. Wartość produkcji przemysłowej (według wartości z r. 1937) wyniosła w 1947 r. 8.157 milionów złotych. Tymczasem planowana wartość produkcji w bieżącym roku winna wzrosnąć do 10.056 milionów zł — czyli o 23 procent.

Najpoważniejszy wzrost procentowy przewiduje się w przemyśle elektrotechnicznym (ze 137,5 milionów do 248 milionów) czyli o 83 procent.

W przemyśle konserwowym przewiduje się wzrost wartości produkcji o 45 milionów zł do

63 milionów (czyli o 40 procent), a w przemyśle drzewnym z 64 milionów do 89 milionów (o 39 procent).

Najpoważniejszy wzrost ilościowy przewiduje się w przemyśle włókienniczym (z 1779

milionów do 2.192 milionów, czyli o 23 proc.), w przemyśle węglowym (z 1480 milionów do 1.731 milionów, czyli o 17 proc.) i w przemyśle metalowym (z 752 milionów do 1.019 mil. zł, czyli o 35 procent).

Państwowa Fabryka Azbestu rozwija się

Państwowa Fabryka Azbestu w Łodzi, wchodząca w skład Dyrekcji Artykułów i Tkanin Technicznych CZPW, ma do zanotowania nowe osiągnięcia produkcyjne.

Po wielu żmudnych doświadczeniach i badaniach udało się fabryce w styczniu br. po raz pierwszy wyprodukować płytę azbestową. Warto podkreślić, że jako surowiec do tych płyt używa się w dużej części odpadki lub tzw. azbest krótkowłóknisty, który jest surowcem pośledniejszego gatunku.

Zapotrzebowanie na płyty azbestowe, doskonale izolujące, zgłosił przemysł hutniczy i węglowy. Ale i niektóre inne gałęzie, przemysłu będą odbierać ten artykuł.

Produkcja płyt azbestowych wynosi na razie 180 kg dziennie. W najbliższym czasie przewiduje się dalszy wzrost produkcji.

Plan inwestycyjny na rok 1948 przewiduje dla Państwowej Fabryki Azbestu kredyty w wysokości 60 milionów zł, z czego na inwestycje przypada 39,5 miliona zł, reszta przeznaczona jest na renowację starych urządzeń.

Ilość stypendiów dla akademików wzrasta

Centralne Zarządy Przemysłu rozwijają, jak wiadomo, rozległą akcję stypendialną, dając na ten cel poważne fundusze. Akcja ta szczególnie przybrała na sile na terenie Śląska, gdzie na rok szkolny 1947-48 przemysł węglowy przeznaczył 150 stypendiów, hutnicy — 550, chemiczni — 150, metalowi — 450, cukrownicy — 200, wszystkie inne zarządy mniej więcej po 100 stypendiów.

Jeśli chodzi o Łódź, to ostatnio podwyższona została ilość stypendiów, udzielanych przez Centralny Zarząd Przemysłu Skórzanego, który dotychczas przeznaczał je dla 25 słuchaczy szkół wyższych. Obecnie decyzją Rady Funduszu Stypendialnego przy tymże zarządzie ilość stypendiów podwyższono do 28. Cztery z nich przeznaczone zostały wyłącznie dla studentów-mechaników, którzy dotychczas ze stypendiów nie korzystali.

(S.)

Echo 3-ciel rocznicy wyzwolenia

Akademie i rezolucje

Pracownicy Zakładu Oczyszczania Miasta w Łodzi na uroczystej akademii w dniu 19 stycznia 1948 roku w trzecią rocznicę Wyzwolenia Łodzi przestali Prezydentowi R. P. B. Bierutowi telegram z wyrazami hołdu i głębokiej czci.

W depeszy tej, podkreślając prace i osiągnięcia Polskiej Ludowej oraz znaczenie sojuszu ze Związkiem Radzieckim i narodami słowiańskimi, w zakończeniu wszyscy pracownicy Zakładu przyrzekają stać wiernie na straży ideałów Demokracji Ludowej i przyczynić się swą wydaną pracą zawodową, w oparciu o jednolity front klasy robotniczej, do jak najszybszej odbudowy kraju.

Pracownicy Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Łodzi, członkowie Kół PPS i PPR, zebrani na uroczystej Akademii w Teatrze W. P. w trzecią rocznicę oswobodzenia naszego miasta, powzięli jednomyślnie rezolucję, stwierdzającą, że realizację swobodnego rozwoju ruchu spółdzielczego widzą w zgodnej współpracy obydwu partii marksistowskich, w których tkwią niespożyte siły do pracy twórczej nad ugruntowaniem pozycji Polskiej Ludowej. Podkreślili wzniosłe znaczenie ścisłej współpracy ze wszystkimi naro-

dami słowiańskimi i zgodnego wysiłku całego narodu nad realizacją planu trzyletniego, zebrani uznając znaczenie ziem zachodnich dla Polski Ludowej, ślubując, że stać będą twardo na straży naszych granic na Odrze,

Nysie i Baltyku i nie dopuszczą do powtórzenia się września 1939 roku. Realizację swych postulatów zebrani widzą w zwartym jednolitym marszu ku lepszej przyszłości Polskiej Ludowej.

NA WOKANDZIE

W dniu wczorajszym Okręgowy Sąd Karny przystąpił do rozpatrywania w trybie doraźnym sprawy kradzieży papierosów w Państwowym Monopolu Tytoniowym w Łodzi.

Na ławie oskarżonych zasiadli: Zygmunt Wasowicz, Andrzej Pieszyński, Alfred Moench, Zofia Ciecuch, Stanisława Mizerska i Wacław Osiński.

Na jesień ubiegłego roku Władze Bezpieczeństwa zwróciły uwagę na duże ilości papierosów, pochodzących z kradzieży, a spize dawanych na wolnym rynku. W związku z docho-
dzeniem został aresztowany szofer Zygmunt Wasowicz, który przyznał, że kupował

Szajka złodziei papierosów przed Sądem

wraz ze swoim pomocnikiem Osińskim od pozostałych oskarżonych kradzione papierosy.

Na podstawie aktu oskarżenia skradzionych zostało ok. 130 tys. papierosów. Ukrywano one były w specjalnej skrytce w drzwiach samochodu i w ten sposób wywożone z terenu Monopoli.

Rozprawie przewodniczył sędzia Maurer, oskarżał prokurator Pachnowski, bronił adwokat: Dreszer, Jarosz, Rotbard, Kopeczyński i Wasilewski.

Dalszy ciąg rozprawy podamy w dniu jutrzejszym.

TABLICA zwycięzców

W PZPB Nr 1 wśród tkaczek pracujących na 6 krosnach pierwsze miejsce zajęła Maria Pyziak (165 proc.). Dalsze miejsca zajęły: Janina Jurek (156 proc.), Genowefa Korzeniowska (156 proc.) i Helena Rybak (152,4 proc.). We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził Stolarz Zygmunt (131,4 proc.) Stolarz Stefana (103 proc.).

W przedzalni odpadkowej uzyskał Ignacy Nowacki 160 proc. normy.

W PZPB Nr 2 w przedzalni na 4 stronach wyróżnili się Helena Wieszczycka (148,3 proc.), Bronisława Olejniczak (148,3 proc.), Bronisława Woźniak (142,5 proc.) oraz Genowefa Cichecka (138,9 proc.) a na trzech stronach: Emilia Banasiak (142,3 proc.) oraz Maria Wójcik (136,4 proc.).

W tkalni pierwsze miejsca na „szóstkach” zdobyły Maria Borówka (163 proc.) i Anna Makowska (154,7 proc.), a na „czwórkach”: Helena Plachta (168,6 proc.) oraz Zofia Wielńska (153,6 proc.). Bronisław Ciula, obsługujący 6 krosien wykonał plan dzienny w 167,5 proc.

W PZPB Nr 3 odznaczył się w przedzalni: Bronisława Komor (171 proc.) i Janina Lebelt (165 proc.), a w tkalni („czwórkach”) Bronisława Mateczak (171 proc.) i Daniela Mrówka (166 proc.).

We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził majster Tomeczak (141,3 proc.) Człapińskiego (119,9 proc.).

W PZPB Nr 4 najlepsze rezultaty u-

żywały: Eugenia Makota (ósemki automat.) oraz Kazimiera Styczka i Walentyna Kwaśniewska („czwórki”).

W PZPB Nr 5 w przedzalni wyróżnili się: Stanisława Świderek i Janina Pilarska (4 strony) oraz Maria Rojewska i Kazimiera Wdowiak (3 strony). W tkalni uzyskały: Jadwiga Frączkowska 172,6 proc., Maria Dziedzic (164,8 proc.) oraz Michałina Kolańska (162,2 proc.).

W PZPB Nr 6 w przedzalni wyróżnili się: Helena Jagielska (163,6 proc.), a Bolesława Brożek (148,2 proc.) i Józefa Piwkowska (145,4 proc.), a w tkalni („szóstki”) Waleria Nazarek (161,2 proc.) oraz Stanisława Jezierska (149,8 proc.).

W PZPB Nr 7 w tkalni („czwórki”) pierwsze miejsce zajął Franciszek Kopać (178 proc.), a drugie Helena Kopać (170,9 proc.).

W PZPB Nr 8 czolowe miejsce zajęły w przedzalni (920 wrzecion): Helena Stelenwerk (158 proc.) i Anna Salsińska (144 proc.), a w tkalni („szóstki”) Helena Lewandowska (195 proc.) i Władysław Mirecki (184 proc.).

W PZPB Nr 9 najlepsze rezultaty uzyskały: Kazimiera Sobańska i Joanna Witeczak (w przedzalni), i Feliksa Pakulska (w tkalni).

W PZPB Nr 16 (4 strony) na czole wysunęły się: Wanda Cyran (156,5 proc.), Janina Kondras (153,4 proc.), oraz Zofia Stolecka (148,5 proc.).

Akademia Jubileuszowa TUR

W sali Centralnego Robotniczego Domu Kultury — TUR, Piotrkowska 243 w niedzielę, dnia 25.1. r. b. o godzinie 12-ej odbędzie się Akademia Jubileuszowa.

W części oficjalnej przemawiać będą tow. prof. dr. Z. Szymanowski — przewodniczący Zarz. Wojew. TUR, J. Siekierka i A. Karczewski — wiceprzewod Zarz. Wojew. TUR.

W części artystycznej recytacje zbiorowe i solowe, pieśni i tańce w wykonaniu zespołów świetlicowych: PZPB Nr 1, PZPJ i G Nr 8 i zespołu młodzieżowego Ośrodka Szkolenia Zawodowego Fabryki Przemysłu Metalowego w Łodzi.

Wstęp bezpłatny.

EGZAMINY PIELEŃNIARSKIE

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Zdrowia — komunikuje, że egzaminy pielęgniarские odbywać się będą w okresie od dnia 31 grudnia 1948 roku dwa razy do roku: w terminie wiosennym i jesiennym.

Podania z załącznikami należy składać w Wydziale Zdrowia, ul. Piotrkowska 113, pokój 311.

roku planujemy uruchomienie jeszcze jednej hurtowni spożywczo-przemysłowej w Łodzi. Biuro rolne (agenda PCH prowadząca skup ziemniaków) uruchomi hurtowy punkt sprzedaży warzyw. Hurtownia ta będzie mieściła się w hali na pl. Niepodległości. Pracować zacznie już w lutym i prowadzić sprzedaż warzyw świeżych, wszelkiego rodzaju nowalijek itp. Poza tym Biuro Rolne przystępuje do budowy w Łodzi przy bocznic kolejowej magazynów mączno-zbożowych o powierzchni 1200 mtr kw. Równolegle prowadzone będą prace przy budowie przechowalni zimowej warzyw i owoców o powierzchni 1200 mtr kw. oraz pomieszczenia do magazynowania cebuli, maku i innych artykułów wymagających specjalnych warunków przechowania. Te ostatnie magazyny będą znacznie mniejsze, powierzchnia ich wynosić będzie 200 mtr kw. Z momentem, gdy Łódź uzyska tak wielkie magazyny będzie można przechować w nich do 1500 ton ziemniaków, co z punktu widzenia zaopatrzenia ludności jest sprawą b. ważną. W najbliższym czasie PCH przystąpi do uruchomienia w Łodzi sklepu wzorcowego, w którym znajdą zbyt wszystkie artykuły produkowane przez państwowy przemysł spożywczy. Sklep ten mieścić się będzie przy ulicy Piotrkowskiej Nr 82. Ponadto w roku bieżącym PCH planuje objęcie rozlewu piwa produkowanego przez państwowe browary.

W terenie województwa łódzkiego najważniejszym zadaniem PCH jest rozszerzenie zakresu działania Biur Rolnych, przez stworzenie nowych ekspozytur względnie punktów skupu. Przypuszczalnie w roku 1948 powstanie 10 tego typu placówek. Przewiduje się rozbudowę hurtowni spożywczo-przemysłowych, po przez utworzenie nowych filii. Punkty sprzedaży zostaną zorganizowane w Ujeździe, Złoczewie, Poddębicach i Przedborzu. — Ponadto Państwowa Centrala Handlowa planuje budowę własnych zakładów gastronomicznych. Będą to szatańskie restauracje, mogące zaspokoić potrzeby przeciętnego konsumenta.

W planach na rok 1948 PCH przewiduje zmniejszenie marż hurtowych. Przez racjonalną organizację pracy, transportu, magazynowania itp. osiągniemy obniżkę kosztów własnych, co pozwoli na zaopatrywanie rynku w artykuły spożywcze i przemysłowe po cenach jak najniższej skalkulowanych.

Co usłyszymy przez radio

Program na piątek 23 stycznia 1948 roku.

12,03 Wiadomości połudn.; 12,08 Przegląd prasy stołecznej; 12,15 Muzyka; 12,20 „Z mikrofonem po kraju”; 12,30 Audycja rozrywkowa; 13,15 Przerwa; 15,00 (Ł) Audycja słowno-muzyczna w opracowaniu B. Busiakiewicza; 15,20 (Ł) Przegląd wydawnictw w oprac. W. Mackiewicz p.t. „Dwa wieki — w parę godzin” 15,30 (Ł) Wiadomości lokalne; 15,35 (Ł) Rozmaitości; 16,00 Dziennik; 16,20 Rezerwa; 16,30 Audycja dla chorych; 16,45 Rezerwa; 16,50 „Nasze uzdrowiska”; 16,55 Audycja dla młodzieży; 17,10 Audycja Komisji Ochrony Zabytków Przeszłości; 17,15 (Ł) „Koncert dla przodowników świata pracy” Transm. ze świetlicy Państw. Zjedn. Przem. Pasmanteryjnego w Łodzi. Wyk.: — J. Andrzejewska i W. Dunin-Brzeziński — piosenki, Zespół świetlicowy p.k. A. Lustiga, F. Leszczyńska — fortep. 18,00 RUL — „Jan Kochanowski” wykład H. Markiewicz; 18,15 (Ł) Koncert żywych (cz. II); 18,45 (Ł) „Żelazna kurlina” — powieść radio wa H. Boguszewskiej, rozdz. XI; 19,00 Koncert symfoniczny. W przerwie — Dziennik; 21,30 „U naszych przyjaciół”; 21,50 „Nowy numer „Zołnierza Polskiego” przynosi...”; 22,00 „Mozartka muzyczna”; 22,45 (Ł) Koncert żywych (cz. II); 22,58 (Ł) Omówienie programu lokalnego na jutro; 23,00 Ostatnie wiadomości; 23,20 Muzyka taneczna; 23,55 Wiadomości z ostatniej chwili; 24,00 Zakończenie audycji i Hymn.

Opera dla przodowników pracy

Dalsze szczegóły orientacyjne

Wiadomość o wystawieniu w Teatrze WP opery „Halka” i „Sprzedana Narzeczona” zelektryzowała robotników Łodzi i województwa. W dniu wczorajszym telefony redakcyjne nie odpoczywały ani przez chwilę. Z licznych fabryk napływały zapytania, dotyczące szczegółów organizacyjnych tej wspantalej imprezy dla przodowników pracy. W celu zaspokojenia ciekawości czytelników podajemy dziś dalszą garść szczegółów.

Przedstawienie popołudniowe rozpocznie się zarówno w sobotę, jak i w niedzielę o godzinie 15-ej. Przedstawienia wieczorowe rozpoczyna się o godz. 19-ej. Bilety w cenie 20 zł znalazły się już w dniu wczorajszym we wszystkich fabrykach w Łodzi. W pierwszym rzędzie zaopatrzeni zostali w bilety przodownicy pracy, którzy uzyskali pierwsze miejsca w listopadowym i grudniowym wysługu pracy. Robotnicy ośrodków pozalódzkich, Zgierza Pabianic, Ozorkowa i Aleksandrowa otrzymali bilety ważne w niedzielę po południu. Zaproszenie otrzymali również robotnicy Państw. Zakł. Lniarskich w Żyrardowie.

Raz jeszcze przypominamy, że do korzystania z biletów uprawnieni są wyłącznie przodownicy pracy i wieloletni pracownicy. Kierownictwa fabryk zobowiązane są do przedstawienia w CZPW listy zaproszonych robotników.

Przypominamy również, że choć w zasadzie przewiduje się wydawanie jednego biletu dla przodowników pracy, to jednak dyrekcje fabryk mają prawo wydać drugą bilet dla męża lub żony.

W odpowiedzi na liczne zapytania komunikujemy, że szatnia została opłaconą ryczałtowo przez CZPW i że robotnicy mają prawo wnieść garderobę do szatni bez żadnej dopłaty.

Kronika Kalisza W 3-cią rocznicę wyzwolenia Kalisza

Dziś: Rajmunda
Piątek, 23 stycznia 1948 r.

Telefony

Komenda MO 16-62.
Miejskie Pogotowie Ratunkowe i Straż
Pożarna — 21-77
Informacja Poczłowa — 12-11
Inform. kolej. i biuro podróży „Orbis”
tel. 12-95.

Dyżury aptek

Dziś dyżuruje apteka mgr. Sumiń-
skiej Pl. Kościelny 4.

Kino

Kino „Bałtyk” wyświetla film ra-
dziecki p.t. „As wywiadu”.

Kino „Wolność” i „Bałtyk” wyświet-
lają film produkcji polskiej „Jasne Ła-
ny”.

Złóż ofiarę na Pomoc Zimową

Obwieszczenie

W dniu 23 stycznia 1948 r. obchodzi-
my 3-cią Rocznicę wyzwolenia miasta
Kalisza spod jarzma hitlerowskiej oku-
pacji.

Przed 3-ma laty oddziały Armii Czer-
wonej i Wojska Polskiego wkroczyły
triumfalnie do Kalisza, uwalniając mia-
sto od niemieckiego najeźdźcy, przyno-
sząc znękaną ludność upragnioną i
oczekiwaną wolność — po długich la-
tach koszmarniej niewoli.

Rocznica oswobodzenia naszego mia-
sta jest dniem oddania hołdu tym, któ-
rzy złożyli swe życie w walce z niemiec-
kim najeźdźcą o naszą wolność. Roczn-
nica ta jest jednocześnie dla żyjących
dniem radości.

Prezydium Miejskiej Rady Narodo-
wej, pragnąc dać jak najbardziej oka-
zały i imponujący wyraz 3-ciej roczni-
cy oswobodzenia m. Kalisza, wyznaczy-
ło uroczyste posiedzenie M.R.N., a po-
nadto zwraca się z apelem do społeczeń-
stwa o wzięcie czynnego i gremialnego
udziału w Obchodzie Uroczystości 3-iej
Rocznicy oraz o udekorowanie w dniu
23-go stycznia rb. domów, balkonów,
okien i witryn wystawowych flagami o
barwach narodowych, godłami państwa
jak również portretami dostojników
państwowych.

Jednocześnie Prezydium M.R.N. do-
daje, że uroczyste posiedzenie Miejskiej
Rady Narodowej odbędzie się o godz.
1-ej po poł. w sali posiedzeń Rady, w
gmachu Ratusza, przy czym ze zgłędu
na szczupłość pomieszczenia wstęp na
salę obrad przysługuje tylko delega-
cjom organizacji i pocztom sztandoro-
wym.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
(—) M. Ostrowski

Komunikat ZWM

Zarząd Koła ZWM przy Państw.
Gimn. i Liceum im. T. Kościuszki w
Kaliszu zawiadamia, że członek Jerzy
Ptaszyński został z dniem 15. 1. 1948
r. wydalony z naszej organizacji za za-
chowanie nie licujące z mianem ZWM-
owca.

Zarząd Koła

Ogłoszenia drobne

ZGUBIONO książeczkę wojskową R.
K. U. — Kalisz, kartę repatriacyjną,
odcinki zameldowania, na nazwisko Su-
ski Marian, Kalisz, Asnyka 81-6.

23 stycznia 1945 r., to data history-
czna dla Kalisza, data wypędzenia z
miasta barbarzyńskich hord hitlerows-
kich przez oddziały wkraczającej Armii
Czerwonej. Ludność miasta wyczerpana
fizycznie i moralnie zgórą 5-cio letnim
terrorem hitlerowskim, z drżeniem serca
dowiadywała się przez radio o rozpo-
częciu przez Armię Czerwoną w dniu 12
stycznia nowej ofensywy. Radość z te-
go powodu zamącała jednak obawa,
czy aby Niemcy opuszczając miasto nie
zechcą go zniszczyć tak, jak zniszczyli
Warszawę. Błyskawiczne tempo natar-
cia Armii Czerwonej udaremniło jednak
wykonanie tych niszczycielskich zamia-
rów.

12 stycznia została sforsowana Wisła
pod Sandomierzem, 17 stycznia nastą-
piło zdobycie Warszawy, a już 21, a
więc po 4-ch dniach rozpoczęła się bit-
wa o Kalisz.

BITWA O KALISZ

Natarcie wojsk radzieckich szło głów-
nie od Opatówka, Stawiszyna i Turku.
Ustupający Niemcy wysadzili mosty, co
spowodowało wypadnięcie większości
szyb w całym mieście. Przed opuszcze-
niem Kalisza władze niemieckie wydały
rozkaz, aby męska ludność miasta sta-
wiła się o oznaczonej godzinie na placu
św. Józefa. Oczywiście nikt się nie sta-
wił. We wtorek dnia 23 stycznia w go-

cia drukarni „Gazety Kaliskiej” przy
Al. Al. Piłsudskiego Nr 3 i wydania
pierwszej odezwy w języku polskim do
ludności miasta Kalisza i powiatu ob.
ob.: Kaźmierczak Stan., Błaszczyński
Wiktor, Rataj Ignacy, Karpala St. i
Cerekwicki.

Komitet wybrał na przewodniczące-
go ob. Pawelskiego Ant. a na sekreta-
rza Hepperta Józefa, uchwalając na-
stępnie porządek dzienny posiedzenia:
1) Zagajenie, 2) Powołanie do życia
Milicji Obywatelskiej, 3) Zawieszenie
Czerwonego Sztandaru na wieży Ratu-
sza, 4) Wolne wnioski.

Zebranie zagał przewodniczący, o-
świadczaając, że w tej chwili przeżywamy
historyczny, przełomowy moment osw-
obodzenia m. Kalisza, po 5-cio letniej
niewoli od hord krzyżackich.

Następnie zabrał głos ob. Heppert Jó-
zef, który wzniósł okrzyk na część za-
pryjaźnionej Armii Czerwonej oraz na
część Armii Polskiej, które przyniosły
wolność naszemu narodowi.

W ogólnej dyskusji Komitet posta-
nowił powołać do życia Milicję Obywa-
telską, dla opanowania sytuacji w mie-
ście, zaprowadzenia ładu i spokoju o-
raz obrony mienia państwowego przed
grabieżą.

Zorganizowanie Milicji powierzono
Kwiecińskiemu Janowi, Makowskiemu
Józefowi i Rosińskiemu Wiktorowi.

ZARZĄD M. KALISZA 1945—46 r.

1) Ławnik Tarnowski, 2) Wiceprezydent Heppert, 3) Prezy-
dent dr Koszutski, 4) Wiceprezydent Błaszczyński, 5) Ław-
nik Najmrocki

dzinach popołudniowych do miasta
wkroczyły pierwsze oddziały wojsk so-
wieckich od strony Rajskowa i od stro-
ny Majkowa. Pułkiem, który zdobył
Kalisz dowodził płk. Dawydenko. Zgi-
nął on śmiercią walecznych przy zdoby-
waniu Frankfurtu nad Odrą. Zwłoki je-
go spoczywają na cmentarzu wojsko-
wym w Kaliszu.

Od strony Majkowa oddział piechoty
radzieckiej przeszedł przez kładkę poza
garbarnią, przeprowadzony przez miej-
scowego robotnika.

KOMITET LUDOWY WYSZEDŁ Z PODZIEMIA

Natychmiast po wypędzeniu Niem-
ców z miasta, bo już 23 stycznia wie-
czorem zebrał się w gmachu Magistra-
tu istniejący już konspiracyjnie Komitet
Ludowy, złożony z przedstawicieli
4-ch ugrupowań politycznych: PPR,
PPS, SD i SL odbytego w pamiętnym
dniu 23 stycznia 1945 r. historycznym
dla miasta Kalisza o godz. 23-ej w sali
Ratusza.

Obecni obywatele: 1) Pawelski An-
toni, 2) Heppert Józef, 3) Kwieciński
Jan, 4) Rosiński Wiktor, 5) Kurzaj Ma-
ciej, 6) Wolniak Stanisław, 7) Makow-
ski Józef, 8) Arnold Edward, 9) Ka-
miński Stefan, 10) Senze Zygmunt, 11)
Koniczek Józef, 12) Witczyńska Maria,
13) Sośnicki Roman, 14) Kaźmierczak
Stanisław, 15) Błaszczyński Wiktor,
16) Rataj Ignacy, 17) Karpala Stani-
sław, 18) Cerekwicki Stefan.

Przed przystąpieniem do obrad oby-
walców zostali przez Komitet celem obje-

Komitet postanowił zawiesić na wie-
ży Ratusza Czerwony Sztandar jako
symbol odrodzonej Polski Demokra-
tycznej, oraz sztandar państwowy, ja-
ko symbol odzyskanej niepodległości.

Po uchwaleniu tego punktu przewo-
dniczący przerwał posiedzenie na wniosek
Kwiecińskiego Jana celem natychmiast-
owego zawieszenia sztandaru. Komitet
w pełnym składzie udał się na wieżę
Ratuszową i zawiesił sztandary po od-
śpiewaniu Międzynarodówki, Hymnu
Państwowego, Czerwonego Sztandaru i
„Roty” Konopnickiej.

Sztandary zostały zawieszone o godz.
0.25.

Następnie Komitet wszczął dalsze o-
brady. W wolnych wnioskach uchwalono:
czerwone opaski dla Milicji Oby-
watelskiej. Postanowiono również prze-
prowadzić naradę z wojskowymi wła-
dzami sowieckimi celem nawiązania
współpracy. Do tego celu upoważniono
ob. ob.: Pawelskiego Ant., Hepperta
Józ., Kwiecińskiego Jana, Kaźmierczaka
Stan. i Błaszczyńskiego Wikta.

Po wyczerpaniu spraw posiedzenie
zakończono o godz. 2-ej w nocy. Nastę-
pują podpisy 18-tu członków Komitetu.

Dnia 2 stycznia w Ratuszu panował
ożywiony ruch. Zgłaszano się tłumnie
do pełnienia obowiązków społecznych,
bądź to w Milicji Obywatelskiej, bądź
na innych placówkach. Rozdawano broń
i opaski członkom Mil. Obyw. Pilną
sprawę uruchomienia szpitala wobec
licznych rannych powierzono doktorowi

Koszutskiemu. Tegoż dnia został uru-
chomiony szpital w gmachu gimn. im.
Anny Jagiellonki.

DRUGIE POSIEDZENIE KOMITETU LUDOWEGO

W dniu 25 stycznia Komitet Ludowy
odbył drugie posiedzenie, na którym do-
konano wyborów: *prezydenta miasta w*
osobie dra Bronisława Koszutskiego,
*2-ch wiceprezydentów w osobach Józe-
fa Hepperta i Jana Maciejewskiego,*
komendanta M. O. w osobie Ignacego
Rataja, zast. kom. M.O. w osobach: Z.
Senzego i W. Rosińskiego.

W dniu 26 stycznia nowoobраниy Za-
rząd Miasta po odbytej konferencji z
komendantem wojennym podp. Szmig-
łem objął urzędowanie.

PIERWSZY WIEC

W dniu 28 stycznia odbyło się pier-
wsze zgromadzenie ludowe na placu św.
Józefa, na którym do wielotysięcznego
tłumu przemówił nowoobраниy prezy-
dent miasta dr. Koszutski, ks. prałat
Janowski i kilku innych mówców.

W dniu 8 lutego 1945 r. odbyło się o-
statnie posiedzenie Komitetu Ludowego
jak to wynika z protokołu Nr. 3, który
opiewa:

„Protokół nr 3 z posiedzenia Komitetu
Ludowego i Władz Miasta i Powia-
tu, odbytego w dniu 8 lutego 1945 r. w
sali Ratusza o godz. 17.45. Obecni: Ko-

Członkowie Komitetu Narodowego, który objął władzę
w m. Kaliszu po wypędzeniu Niemców

mitet w pełnym składzie, Kapitan Ka-
linowicz oraz ob. Kalinowska jako
przedstawiciele Tymczasowego Rządu
Polskiego.

Komitet przedstawił delegatom Tymcz.
Rządu Polskiego członków nowoobran-
nych władz miasta i powiatu oraz zdał
sprawozdanie z dotychczasowej działal-
ności. Przedstawiciele Tymcz. Rządu
Polskiego po zapoznaniu się z dotych-
czasową działalnością Komitetu Lud-
owego wyrazili swe podziękowanie Ko-
mitetowi i oznajmili, że wobec zorga-
nizowania życia w mieście Komitet mo-
że spokojnie teraz oddać władzę w ręce
wybranego Zarządu Miasta, który da-
je gwarancję dalszego kontynuowania
prac dla dobra miasta.

Wobec tego Komitet Ludowy posta-
nowił oddać władzę wybranemu Zarzą-
dowi Miasta i rozwiązać się, aby przejść
do prac organizacyjnych w swych par-
tiach i opanować życie polityczne oraz
zająć się sprawą powołania do życia
Miejskiej Rady Narodowej”.

Pierwsze posiedzenie nowoutworzonej
M.R.N. odbyło się w dniu 10 marca
1945 r. Na posiedzeniu tym M.R.N. do-
konała wyboru Zarządu Miasta w oso-
bach: dra Koszutskiego Br., jako pre-
zydenta, Hepperta J. i Wikta. Błaszczyń-
skiego jako wiceprezydentów i ob. ob.
Tarnowskiego i Najmrockiego jako ław-
ników.

Z tą chwilą rozpoczął się normalny
bieg życia samorządu miejskiego m.
Kalisza.

Życia Partii

UWAGA. SEKRETARZE KÓŁ PRAWY GÓRNEJ!

Dziś o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Czerwonej 3 odbędzie się odprawa sekretarzy kół Górnej Prawy. Sprawy ważne. Obecność obowiązkowa.

MARKSISTOWSKI KURS DLA NAUCZYCIELI PPR i PPS

W niedzielę 25.1 br. punktualnie o godz. 9-ej rano w świetlicy ŁK PPR przy ul. Sienkiewicza 49a odbędzie się dla uczestników kursu — członków PPR i PPS wykład łow. prof. Żukowskiego nt. „Biologiczne Podstawy marksizmu”. Obecność wszystkich słuchaczy kursu obowiązkowa.

ZEBRANIA KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących fabrykach i instytucjach:

RUDA PABIANICKA

O godz. 13-ej pracownicy kuchni PZPB w Rudzie Pabianickiej. O godz. 16-ej Spółdzielnia Spożywców. O godz. 15-ej Starostwo Południowe.

WIDZEW

O godz. 14-ej węglarze I i II zmiana, tkalnia II zmiana PZPB Nr 5. O godz. 17-ej Straż Przemysłowa, pożarna i obóz pracy. O godz. 16-ej LWD. O godz. 16-ej „Azbest”.

GÓRNA

O godz. 13.30 PZPW Nr 6 — II zmiana. O godz. 16-ej robotnicy dniówkowi PZPW Nr 6. O godz. 15.30 oddział przy ul. Łukowej. O godz. 13.30 Tkalnia — I zmiana, przedziałnia I zmiana PZPB Nr 17.

GÓRNA PRAWA

O godz. 15.30 PZPW Nr 1, PZPW Nr 4. O godz. 16-ej PZPW Nr 5, fabryka im Strzelczyka Fabryka Czółenek, Ośrodek Konf. Nr 3. O godz. 13-ej Fabryka Firanek i Koronek — oddział III.

FABRYCZNA — PZPB Nr 1.

O godz. 16-ej pracownicy głównego biura.

ŚRÓDMIEŚCIE

O godz. 15.30 f. „Rajer”, Telefony Miejskie, Łódzkie Zakłady Garbarskie. O godz. 17-ej CZPW. — Dyr. Przem. Welnianego. O godz. 16-ej Zjedn. Bud. Aparatów Elektrycz. Bank Handlowy Centr. Zarząd TOR. O godz. 17.30 „Współpraca”. O godz. 15-ej PAP, Kontrola Prasy.

ŚRÓDMIEJSKA LEWA

O godz. 16-ej Elektrownia — koło 6, Film Polski Atelier. O godz. 16.30 Produkcja Film Polski f. „Fermi”. O godz. 13-ej „Stefan Werne”.

ŚRÓDMIEJSKA PRAWA

O godz. 13.30 Ośrodek Konf. Nr 2 — zmiana ranna. O godz. 16-ej ośrodek Konf. Nr 2 zmiana dzienna. Magazyny Konf. Nr 9, Kartonaż, Higiena, f. „Gitzel”.

STAROMIEJSKA

O godz. 14-ej odprawa dziesiętników PZPB Nr 2. O godz. 15.30 Urząd Wojewódzki gospodarczy. O godz. 13.30 Fabryka Wstażek Nr 3. O godz. 13-ej Fabryka Gumowa—Łódź Północ. O godz. 16-ej f. „Lamke-Heicke”, f. f. Rafala”.

BALUTY

O godz. 16-ej „Społem”, tkalnia PZPJG Nr 8. O godz. 18-ej Ubezpiecz. Społeczna, Akademia z okazji 3-ej rocznicy wyzwolenia Łodzi.

W sobotę 24.1. br. o godz. 15-ej w lokalu Domu Kultury Młodzieży Robotniczej przy ul. Bolesława Limanowskiego 60 odbędzie się uroczysta akademii z okazji 3-ej rocznicy wyzwolenia Łodzi. W części oficjalnej będzie wystawiona sztuka przez zespół świetlicowy Elektrowni Łódzkiej. Komitet Dzielnicowy PPR Balut prosi członków PPR i sympatyków o liczne przybycie.

UWAGA SŁUCHACZE V KURSU DZIELNICOWEGO GRUP B.

Komitet Łódzki Wydział Propagandy zawiadamia, że dziś w piątek 23 stycznia br. o godz. 18-ej odbędzie się kolejny wykład nt. „PPR — Partia Marksistowska”. Wykładać w Dzielnicach: Dzielnica Staromiejska — tow. Flatau, Dzielnica Śródmieście Prawe — tow. Lewandowski, Dzielnica Śródmieście Lewe — tow. Szoll, Dzielnica Górna — tow. dr Banasz, Dzielnica Górna Prawa — tow. Madaliński, Dzielnica Górna Lewa — tow. dr Smetkiewicz, Dzielnica Widzew — tow. Wiatrowski, Dzielnica Ruda Pabianicka — tow. Domagała.

UWAGA

Dnia 23.1. o godz. 20-ej w lokalu Komitetu Łódzkiego Polskiej Partii Robotniczej odbędzie się zebranie Akademickiego Komitetu PPR.

UWAGA! SEKRETARZE KÓŁ DZIELNICY STAROMIEJSKIEJ

Dnia 23.1. 1948 r. o godz. 17-ej odbędzie się odprawa sekretarzy obu bratnich Partii PPS i PPR na Dzielnicy Zielonej PPS ul. Południowa 65.

Ze sportu

Wyścig Warszawa — Praga — Warszawa

emocjonuje już dzisiaj wszystkich kolarzy. Każdy z zawodników otrzyma nowy rower i cztery zapasowe dętki

Do maja wprowadzić jeszcze daleko, ale już dzisiaj można i należy wspomnieć o dwóch wielkich imprezach, jakie czekają miłośników pięknego sportu kolarskiego w przyszłym sezonie. Otóż, jak już donosiliśmy, obok drugiego, powojennego wyścigu dookoła Polski, szosowców naszych czeka bodajże jeszcze piękniejsza impreza, a mianowicie wyścig etapowy Warszawa — Praga — Warszawa w konkurencji międzynarodowej.

CZEŚCI AKCEPTUJĄ

Pierwsze kroki w sprawie organizacji tego wyścigu wszczęto już w początkach bieżącego

miesiąca. Cześć wyraził swą zgodę. Obecny na walnym zebraniu ŁOZ Kół delegat PZ Kół wiceprezes sportowy Aleksander Przybytniewski, zapoznał zebranych ze stanem daleko idących przygotowań do etapowego wyścigu szosowego Warszawa — Praga — Warszawa, który odbędzie się w dniach od 1 do 9 maja r.

ZAWODNICZY ZOSTANĄ ZAOPATRZENI

W NOWY SPRZET

Wyścig organizuje PZ Kół, finansowany zaś będzie przez stołeczne wydawnictwo „Głos Ludu” i czeski dziennik „Rude Právo”, przy współudziale „Głosu Robotniczego”.

Czynione są obecnie starania, aby ekipa polskich kolarzy stanęła do wyścigu dobrze przygotowana, tak pod względem formy, jak i zaopatrzenia w sprzęt. Każdy z zawodników startujących w tym wyścigu otrzyma kompletnie wyposażony rower wyścigowy i cztery gumy zapasowe.

Zawodnicy przejdą solidną zaprawę na specjalnym obozie treningowym, który zostanie zorganizowany w dniach od 30 marca do 21 kwietnia r. b. w Szczecinie.

W PERSPEKTYWIE — RIVIERA

Organizatorzy idą nawet jeszcze dalej w swych zamierzeniach, gdyż czynią starania — mające nawet widoki powodzenia, aby jeszcze w sezonie zimowym wysłać naszych kolarzy na Riviére francuską, gdzie wspaniałe warunki klimatyczne umożliwią im wcześniejsze treningi i w dodatku na drogach terenowo zbliżonych do trudnej trasy wyścigu Warszawa — Praga — Warszawa.

NIE NAZWISKA LECZ FORMA

ZADECYDUJĄ O SKŁADZIE REPREZENTACJI. Skład drużyny polskiej, która będzie liczyć prawdopodobnie 12 zawodników, zostanie ustalony po ścisłej obserwacji postępów na obozach i wykazanej formie. Decydujące czynniki nie będą się kierowały ani względami na sławę nazwiska, — czy innymi, tak że możliwości startu w tym wyścigu będą mieli także zawodnicy młodszej generacji, jeżeli wykazą się odpowiednią formą i przygotowaniem.

Pięściarze składają przysięgę olimpijską

POZNAN. — W zakładzie Wojewódzkiego Związku Samorządowego w Dziekanówce, pod Gnieźnem, odbyła się uroczystość ślubowania olimpijskiego bokserów. W obecności przedstawicieli Polskiego Komitetu Olimpijskiego, dyrektora zakładu, członków zarządu PZB, trener Stamm złożył prezesowi Bielewiczowi raport, meldując obecność 43 zawodników i 3-ch instruktorów. Po krótkim, okolicznościowym przemówieniu, w którym prezes Bielewicz scharakteryzował cel obozu, plk. Mirzyński odczytał tekst przysięgi, powtarzanej przez każdą bokserką. Cała uroczystość została przez

„Film Polski” utrwalona na taśmie. Dotychczas nie stawili się na obozie zawodnicy łódzcy: Markiewicz, Grymin, Trzesowski, z Wrocławia — Kurowski i Waluga, z Poznania — Liedtke i Szymański, z Gdańska — Antkiewicz i z Warszawy Kossowski, którzy nie uzyskali urlopów.

Dwóch zawodników na podstawie orzeczenia lekarskiego opuściło oboz, a mianowicie Chyla z Bydgoszczy i Białkowski z Gdańska. U pierwszego stwierdzono uraz mięśni w lewym barku, u drugiego — uszkodzenie lewych żeber.

Przed pierwszym skokiem do wody

Sportowej Łodzi nadarza się nielada okazja w postaci ciekawego meczu pływackiego, który odbędzie się w niedzielę 25 bm. o godz. 17 na pływalni Polskiej YMCA pomiędzy reprezentacjami Katowic i Łodzi. W ramach tego meczu dojdzie do sensacyjnego pojedynku pomiędzy łodzianinem Martynką a obecnym wicemistrzem Polski w skokach z trampoliny i wieży, reprezentantem Polski — Skorupką.

Martynka posiada pewną przewagę nad Skorupką w postaci własnej, znanej mu do-

brze trampoliny. Skorupka jest raczej specjalistą w skokach z wieży, a jeśli chodzi o trampolinę, to czuje się pewniej na trzymetrowej. Pływalnia YMCA posiada trampolinę jednometrową, a fakt ten przemawia także za Martynką, tym bardziej, że Martynka od meczu z Czechami zabrał się do poważniejszej pracy nad sobą. Pojedynek między tymi dwoma skoczkami będzie z pewnością emocjonował publiczność obecną na zawodach.

Pomimo wielkich kosztów, związanych z tak-

Martynka czy Skorupka?

zwycięży na meczu pływackim Katowice — Łódź

Na lodowisku w Pradze

Amerykanie po raz drugi przegrywają z Czechosłowacją

BRNO. — Po przegranej olimpijskiej drużyny hokejowej USA z reprezentacją Czechosłowacji 5:6 oraz nieznacznym sukcesem, jakim było zwycięstwo Amerykanów nad reprezentacją Bratislavy 4:3, oczekiwano z zacięka-

wieniem na drugie spotkanie, jakie odbyło się w Brnie między reprezentacją USA i Czechosłowacją. Mecz wykazał kompletną przewagę drużyny reprezentacyjnej Czechosłowacji, która tym razem zdecydowanie zwyciężyła USA 4:1 (1:0, 0:1, 3:0).

Walka Archacki-Klimecki nie odbędzie się

PAZNAŃ. — Z powodu przyspieszenia wyjazdu pięściarzy polskich do Budapesztu, gdzie wezmą udział w imprezach sportowych, zorganizowanych w ramach „Tygodnia Polskiego” w Budapeszcie.

go”, odwołana została mająca się odbyć w niedzielę, dnia 25 bm., walka w wadze ciężkiej Klimecki — Archacki. Nowy termin walki zostanie wyznaczony po powrocie zawodników z Budapesztu.

Isień ŁÓDŹ

CENY SPADAJĄ

Jak nas informuje Urząd Statystyczny, który prowadzi dokładną statystykę cen i kosztów utrzymania w ciągu ubiegłego tygodnia spadły ceny na artykuły pierwszej potrzeby.

Mianowicie słonina staniała o 0,97 procent, masło ośleńkowe o 1,44 proc., mięso wieprzowe o 2,28 proc., jaja o 1,57 proc. I chleb żytni o 8,05 procent. Należy zaznaczyć, że ta zniżka cen dotyczy wyłącznie artykułów sprzedawanych na wolnym rynku.

WYSTAWA KSIĄŻKI OŚWIATOWEJ

W domu TUR ul. Skorupki 6-8 otwarta będzie codziennie od godziny 10-ej do 19-ej w dniach od 24.1 do 1.11 br. włącznie Wystawa Książki Oświatowej

DOROCZNE ZEBRANIE

W niedzielę dnia 25 stycznia br. o godz. 11 min 30 w lokalu Miejskiej Biblioteki Publicznej, ul. Andrzeja 14, odbędzie się doroczne Walne Zebranie Koła Łódzkiego Związku Bibliotekarzy i Archiwistów Polskich.

UWAGA ŻYCIOWCY!

Dnia 24.1. 1948 r. o godz. 20-ej w lokalu własnym odbędzie się Zebranie Zarządu Terenowego.

WIECZORNICA TANECZNA

Związek Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację w Łodzi urządza Wieczornicę Taneczną, która odbędzie się dnia 24. I. 48 r. w salach „Grand Caffé”, Piotrkowska 72. Gościnne występy artystów. Przygrywają dwie orkiestry pod dyrykcją „Jurka”. W programie liczne atrakcje i niespodzianki. Stroje dowolne. Początek o godz. 21-ej. Bufet obficie zaopatrzony, ceny urzędowe. Wstęp tylko za zaproszeniami, które można nabyć w sekretariacie Związku przy ul. Piotrkowskiej 49.

„NOC KARNAWAŁOWA”

Klub Pracowniczy (Tabarin) Łódź, Narutowicza 20, telefon 150-66 urządza na rzecz Oddziału Grodzkiego Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza, w sobotę i niedzielę, dnia 24 i 25 stycznia r. b. „Noc Karnawałowa”.

Program artystyczny zwiększony.

Nie ociągaj się?

Złóż zaraz ofiarę na rzecz inwalidów wojennych!

NOWA KRÓLOWA ŁODU

nowa mistrzyni Europy w jeździe igiturowej jest najpoważniejszą konkurentką do złotego medalu w St. Moritz

Koszykarze zmieniają rozkład gier

Łódzki Okręgowy Związek Piłki Ręcznej powiadamia, że ze względów technicznych terminarz rozgrywek w koszykówce na nadchodzącą sobotę i niedzielę został zmieniony i obecnie przedstawia się następująco:

Sobota, dnia 24 stycznia w sali YMCA:

Koszykówka kobieca: godz. 16 EKS — TUR

godz. 17 Zryw — HKS.

Koszykówka męska: godz. 18 AZS — Zjednoczone, godz. 19 YMCA II — HKS.

Niedziela, dnia 25 stycznia w sali YMCA:

Koszykówka męska: godz. 9 YMCA II —

EKS, koszykówka kobieca: godz. 10 HKS

— Zjednoczone, godz. 11 Zryw — TUR;

koszykówka męska: godz. 12 TUR II —

HKS.

Zapowiedziany na niedzielę, 25 stycznia r. b. mecz decydujący o mistrzostwo kl. A w siatkówce męskiej między drużynami YMCA i AZS, został odwołany, gdyż zawodnicy KS YMCA wyjechali z reprezentacją Polski w koszykówce na Węgry. Spotkanie o tytuł mistrza okręgu odbędzie się po powrocie zawodników z tournée po Węgrzech, a w spotkaniach o mistrzostwo Polski w piłce siatkowej w dniach 31 stycznia i 1—2 lutego br. Okręg Łódzki będzie reprezentował AZS.